

Arccal lefele

*Feküdt a szó kivégzetten
feküdt arccal lefele
feküdt agy- és szívüregben
a nemzet emlékezete
Elítélten majd kiterítve
feküdt a földben feküdt bennem
hány gondolat teteme?!*

*Elvázott már koraszülötten
a vers is a versem is
és kamaszéletem heve —
Most holtak sikonganak bennem
gyötör az is mit meg nem tettem
Mert átkozott ki arra retten
hogy hóhér édes gyermeke!*

Verskoraszülések

1.

*A verset már elvetélem
Úgy folynak le a sorai
éjszakai asztalszélen
villogón meg feketéllőn
mintha maga a lét folyna
és e véres-kéjes gőzzel
mintha lelkem párologna!*

2.

*Szeretnék lenni zengő fénykemény
mikor a vas pereg mint a harmat
Szerencsétlen torzulása e vers
anyátlan-apátlan tűzfalaknak
imádkozása koromnak füstnek
gyertyafény föl-fölrepülése
a fészkekbe hol a jajduló magaslat
belenőtt az Isten kék szemébe*

Őszítő Nagy Ősz

I.

*Homlokom alatt sírdomb-világ
Emlékeim magzata sápad —
Időfehérlés szavak össze
Eget rabolnak s teret! Kinek?
Sötét madárvonulásnak?*

II.

*Időfehérlés égen földön
Emberfehérlés vérevetten!
Meghalok én is egy-egy őszön
falevelek alvadtvér-ágyán
fekszem idővé fehéredten*

III.

*Meszesült idő! Fényhervadás
Lélekben testben halál árnya
Húszévesek arca vált éggé
s a távozó vadludakkal
mintha a lelkük kiabálna*

A gondolat árnyéka

*Alkony hernyótalpai árnyak
Az éj csillagos páncélosa
nesztelen fölénk dübörög
Fekete szörnyetege halálnak
S hiába lövik sistergő üstökösök
igazában nem ütnek rést
a titkok úri nagyfalán
Mert a semmin kell áthatolni
halálból az életbe hullni
Mint anyánk testén át
hajdanán*